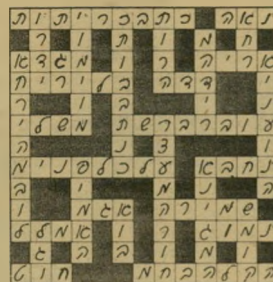


**מאזין**

- 1 לביא בראי עקום (3);
- 3 שוט האדמירלים (6,3);
- 9 מרפא במים זורמים (4);
- 10 סופר אליל (4);
- 13 מאיר חוזר לתור (3);

**פתרון תשבצופן 2607**



- 14 מחבר ביוגרפיות בצפייה לסיידים (4,2 מ');
  - 15 בונים בחומר נשי רך (4,4);
  - 17 מועל ומסתתר (4);
  - 18 שוש ועדה בנכחרות (4);
  - 20 השלט שלא יהיה על בית הנחתום (5,3);
  - 22 תואר מושאל לשם (5);
  - 24 מגיע למעיים (3);
  - 25 כמעט ביגמיה בקבוץ (4);
  - 26 עתון ילדים שנפוצ בטעם ובריה (4);
  - 28 המשולש במכנסיים (7);
  - 29 בן זוגה של רחל מורד מן המטוס (3);

**מאזין**

- 2 משהו מפרסר עולה בשיר (3);
- 4 מי נשאר בקן כשהאח רותח? (4);
- 5 אוסישקין אוהב הערבה — זה היה ידוע לכל (4,4);

- 6 הקבוץ בעמק הירדן הוקם בעזרתו (3,3);
- 7 חיים בנוסח מלא כשחוזרים מהאי (4);
- 8 כמות העבודה של שתי חיות (5);
- 9 השליח הוריו לא הספיק להביא את הידיעה עד לסלון (4,3);
- 11 קטע מוסף (2);
- 12 אומרים שהכניסו גם אלילים לקולנוע בפ"ת (5,4);
- 16 חיכיתי, חיכיתי בכיתי בכיתי ע"י העץ בכנייני האומה (3,5);
- 19 אחוזי התרגשות מהחטרונות כאן (6);
- 21 נשמע כמו שלושה בפיוט ובהרבה גרשות (5);
- 22 עם ניצוץ תקוה בשבי (4);
- 23 צליל שמיימי (2);
- 24 נגן בפנת הרחוב (3);
- 27 עשר מידות טובות ליון שורכים בגת (3);

**אביגיל ינאי**

**דוגמנית אינה צריכה-**

(המשך מעמוד 30)  
 בה ואני התחלתי כהכי קשה, בפאריס. אני מאמינה בעצמי, וזה חשוב. **איך עשית את זה?**  
 לקחתי פורטפוליו של תצלומים ונסעתי.  
**אבל כמודך יש בטח מאות ביום?**  
 יש אלפים. אז את ממשיכה. יש שם 60 סוכנויות לדוגמניות. אני החלטתי ללכת קודם לגדולות ביותר ואחרי כך, אם לא ילך, לרדת. יצא שהתקבלתי לאחת מעשר הסוכנויות הכי גדולות, ואני מוקפת שם בדוגמניות בלונדון גבוהות קומה, בעוד שאני שחורה ולא גבוהה במיוחד. הם לא מקבלים בדרך כלל בחורה מתחת ל-175 סנטימטר גובה.

**אז איך קיבלו אותך?**  
 הם אהבו את הלוק (המראה) שלי.

**וזהם צריכים למצוא לך עבודה?**  
 כן. הם כליך מיקצועיים שם.

**במה זה מתבטא?**  
 שאת חייבת לבוא בכל בוקר לסוכ' נות, והם שולחים אותך לפגישות שהם מסררים לך בכל העיר. והכל תלוי בגישה שלך. אם יש לך ציפיות לכבוש את העולם, זו גישה לא נכונה. הגישה שלי יותר בריאה: אם ילך, טוב, אם לא — יש דברים אחרים, אפילו שם.

**לבמה זמן?**  
 אם לא היה החבר, אז הייתי נוסעת להרבה זמן. בגללו חזרתי לשלושה שבועות והוצאתי את הפרוטה האחד רונה שהיתה לי בכיס. עכשיו זו בעיה רצינית. כי בהתחלה את חייבת להיות שם שנה כדי שיכירו אותך, כי שם יש הצפה של דוגמניות.

אחרי שנה, אם אתבסס, אוכל לנסוע הלךך ושוב, ויוכלו לקרוא לי מפה. עכשיו אני חייבת להישאר שם, וזו החלטת קשה בשבילי, ואולי זה אומר שאני אפסיד מה שיש לי פה — לא מבחינה מיקצועית, אלא מבחינה איי שית.

**אז מה יהיה?**  
 אני לא יודעת. אני מאוד נלחמת בין שני הרברים עכשיו. אני חושבת שהחבר יותר חשוב. אבל חבל לי, כי אני הולכת לבנות את הבסיס שלי שם, וגם זה חשוב.

**הוא לא יבוא לשם?**  
 הוא לא יכול.

**מדובר על זה?**  
 כן, אבל אני חושבת שאישיית הוא לא רוצה, כי הוא כשיא הקריירה, ולא יכול לעזוב עכשיו.

**אז תהיי על הקו פאריס-תל-אביב?**  
 אני אוכל, אם בכל מה שארוויח אק' נה כרטיס ואבוא. אילו היה לי הרבה כסף הייתי יכולה, אבל אין לי הרבה כסף. עכשיו אין לי בכלל כסף.

**אבל שם מרוויחים סכוי מים גדולים.**

זה מה שחושבים. זה לא נכון. פא' רים זה יוקרה, משלמים שם כמו בארץ. את מקבלת מספיק כסף כדי לחיות, אבל לא כדי לחסוך. כמוכך שכל ש' יודעים עלייך יותר, את יכולה לדרוש יותר.

**המיקצוע שלך דורש ממך להיות כל הזמן בדיאטה?**  
 לא. בכלל לא. אני אוכלת המון. אבל אני בטוחה שזה יתגמל בי בזמן הקרוב. אני אוכלת כל הזמן.

**אז איך את לא משמינה?**  
 אין לי היום נטייה להשמנה, כך זה מאז שאני מכירה את עצמי. אבל אני חייבת לשמור על ארוחות מאוזנות, דבר שאני לא עושה עכשיו.

**את מבשלת?**  
 לא. החבר שלי מבשל, הוא בשלן נהדר.

**את עושה התעמלות?**  
 עשיתי בעבר. רקדתי כמה שנים באלט, ואחרי כך הייתי מריכה למחול אירובי. כשאני לבד בבית, אני רוקרת ומשתוללת. אבל בפאריס, בסוכנות, מאוד מקפידים, יש מכון ספורט לכל הדוגמניות, וכל אחת חייבת להתייצב שם. את חייבת להיראות עירנית, חיי' בת להתעמל, לישון טוב ולהיות רזה.

**הצגה במקום אופנה-**

(המשך מעמוד 25)  
 ציות אלה נדרשו לאביונים, כדי להשלים את המראה. טריקווור הביאה את מישקקי ה' אולימפיאדה לירושלים ברגמים מאוד ספורטיביים. צרפתי נתן בידם של ה' דוגמנים חישוקים גדולים ושלטים, עליהם הודפסו בגדול ההדפסים שהר פיעו על הרגמים, וכך יצר אווירה מלאה באנגריה.

מישקפיים וכוכבעים תרמו לקר' לקציות בנליות של שמלות הטריקו. בצבעים שחור ואדום של אימה, הכוכבעים השחורים והענקיים הוסיפו דראמה לקולקציה של גרשון ברם. המישקפיים והכוכבעים יצרו מראה אלגאנטי ותחושה של מיסתוריות לשמלות שבלעדריהם היו נראות מאוד פשוטות.

אצל נבי מורל, אשר הציגה סודרים מכותנה ופישתן, עם נופים של מגררי השחקים במנהטן, בליווי חצאיות מיני מסריגים, הציג צרפתי שהרוגמנים יחבשו על הראש צילינדרים, וכך יצר אשליה של רקדניימקהלה.

האתגר הגדול היה איך להפוך את הקולקציה של תחרת ירושלים לקר' לקציה מעניינת. הקולקציה, שהיתה



ציון צפתי, העולם הזה

**בסיגנון שנות ה-40**  
 כובע רחב-שוליים מוסיף דראמטיות כנויה מהרבה חלקי ביגוד גזורים מכר' וחסרת עניין.

לפי המוסיקה של נינו רוטה (מלחין המוסיקה לסירטי פליני), שנתנה אווירה של שנות ה-40, ביים צרפתי את הדוגמניות כנשות החיילים באותן השנים, הנפרדות מהאחובים. התוצאה בהחלט העלתה חיוך. הבימאי הוכיח שדימיון יצירתי יכול לתרום ולהעשיר קולקציה לא מרגשת.

נאלי, אשר פתחה את התצוגה, הר' אתה בגדים ספורטיביים בשלל צבעים. כניסה מרשימה יצרו הגלימות הארוכות, אשר הזכירו את גלימותיהם של המתאגפים המגיעים אל הוירה. המתח הראשוני נוצר, והורגשה אווירה מחשמלת, כמו ברגע שלפני.

הצד החלש ביותר בתצוגה היו הרגמים מג'נס, שנראו חוזרים על עצמם עונה אחרי עונה. כשתוספות כמו פייטים או תחרה מנסות לרענן אותם ללא הצלחה, כאן אפילו הפיצ'יקס של צרפתי, כמו חולצות גבריות, עניבות, או כתמיצבע ה' שונים מצבע הג'נס, לא עזרו.

צרפתי עיצב את הבימה, כשברקע העמיד עשר רלתות, ררכן יצאו ונעל' מו הדוגמנים. כך יצר תחושה ג' ליסטי עם אווירה סוריאליסטית. הפך את עולם-האופנה לשא' כשבמשך שעה הציג לפני הצופ' הצגה למופת. מטההקסמים שלו הפך את השמאטס לבגדים מעוררי עניין. הודות לכישרונו ככימאי הוכיח צרפתי, כמו באגדות-הילדים, שאכן יש סוף טוב.

**איתן עמיחי**  
**הדברת מזיקים**  
 מומחים להדברת תיקנים (ג'וקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רח'ת-גן רח'מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 5-6-790114

**בשמירה על בריאותך ורכושך**

1987